

KADİR GECENİZ MÜBÂREK OLSUN!*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berakâtühü...

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm...

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

Cenâb-ı Feyyâz-ı Mutlak Hazretleri, bütün Ramazan tuttuğumuz oruçları, yaptığımız farz hesanatları, hayırları; bugünkü Kadir'i, gecesindeki ve gündüzündeki yaptıklarımızı, dergâh-ı mecd-i ulûhiyyetinde ahsen-i kabul ile kabul buyursun... Birçok senelerin Ramazanlarına, Kadirlerine, bayramlarına, sağlık afiyetlerle erişmek nasib ü müyesser eylesin...

Bu sağlıktan murad, varlıktan murad... Bu dünyada muvakkat bir insanız. Dün geldik, yarın gideceğiz; o kadar... Bir geliş, bir gidiş... Bu aradaki vazifemiz, Allah Celle ve A'lâ'yı tanımak ve ona lâzım olan kulluk vazifesini yapabilmekten ibarettir. Onun için, ne kadar söz söylene az! Allah hepimizi, kemâle ulaşan, sevgili bahtiyar kullarının arasına kabul etsin...

Bir geliş geldik, bir de gidiş var tabii, gideceğiz! Bu gidiş nasıl olacak acaba? İmanla mı gideceğiz; yoksa imansız olarak mı gideceğiz? Bilmiyoruz, meçhulümüz. Güvenmeye gelmez. Bugün

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

sofuyuz amma, yarın başımıza ne geleceğini kimse bilmez.

Onun için Konya'daki Sadreddîn-i Konevî Hazretleri'nin sözünü yabana atma:

“—Ne kadar bilgin olursan ol; ne kadar zengin olursan ol; ne kadar kuvvetli olursan ol... Ama başkalarını senden daha hayırlı ve efdal bil!”

12 nasihatı var, 12 nasihatından bir tanesi bu...

Bugün size de belki dağıtacaklar, Abdülhàlik-ı Gücdevânî'nin nasihatları... Bunları da yabana atmayın! Evinize hemen koyup da, şöyle gözden kestirip bir kenara atmayın! Onu güzel bir levha yaptırın, asın gözünüzün önüne! Çoluk çocuğunuzun önüne... Onu, hemen elinizden gelirse her gün, haftada bir, hiç olmazsa ayda bir okuyun!

Bu bizim büyüklerimiz bize, ne güzel nasihatlar yapmışlar. Belki içinde, bazı hoşumuza gitmeyecek sözler de var; ama hakikatte doğru söz bunlar... Bu sözlere bel bağlamak lâzım! İnanmak ve onlarla amel etmek lâzım!

Onun için, Allah hepimizi affetsin de, bu mübarek Kadir Gecesi hürmetine bizi mağfûrîn, affa uğrayan kullarının arasına kabul etsin... Ve bu dünyadan ayrılırken, razı olduğu kullarının arasına kabul etsin hepimizi...

İş, Allah-u Teâlâ'nın razı olduğu bir kul olarak ölebilmek! Nefesi öyle verebilmek, ahirete öyle geçmek...

Bu, gayedir. Bu gayeye erişenlere bahtiyar insanlar deriz, evliyâ insanlar deriz. Bu gayeden

uzak olup da, “Dünyam dünya olsun da, ahiret ne olursa olsun!” deyip gidenlerin de, vay haline deyip acıılmaktan başka çaremiz yok!

Allah bizi de ıslah etsin, onları da ıslah etsin... Bize de iyilikler versin, bütün Ümmet-i Muhammed’e de iyilikler versin... Bu mübarek Ramazan’ının Kadr’i hürmetine, hepimizi sevdiği ve razı olduğu kullarının arasına kabul etsin...

Şu sözü unutmayın; Sadreddîn-i Konevî Hazretleri’nin, Konya’da yatıyor:

“—Gayrileri, başkalarını kendinden efdal ve hayırlı bil!”

Senin bildiğin çok; başka... Paran da çok; o da başka... Kuvvetin de çok; o da başka... Ama bil ki, o parası olmayan, kuvveti olmayan, bilgisi olmayan insan, senden efdal ve hayırlıdır. Çünkü gönül işi... Gönlü Allah bilir, başka kimse bilmez. Gönlü Allah’a bağlı olan insanla, parası çok olan bir olur mu? Gönlü Allah’la... Onun için, sen gönlünü Allah’a döndür! Allah’tan da hep de ki:

“—Sevdiğin ve razı olduğun kullar arasına kabul et beni yâ Rabbi!”

Şimdi size aklıma gelmişken bir şey daha söyleyeyim: Biliyorsunuz ki, rahmet yağmazsa kuraklık oluyor, değil mi? Nebat bitmez. Hatta içecek su da bulamayız. Rahmet gelmezse dereler kurur, topraklardaki sular da çekilir. İçmeye de su bulamayız yâni...

Bunun sebebi, Allah-u Teâlâ'nın yeryüzüne ihsan ettiği yağmurlar... Su dolayısıyla ekinlerimiz oluyor, meyvalarımız oluyor.

Hà bak, şimdi o da bir mesele! Ekiyoruz, mahsul oluyor. Aldığımız mahsulün zekâtını vermeden yiyemeyiz. Köylü de ekinini yiyemez, zekâtını vermeden! Haram olur ona! O, öşür denilen içinden çıkartılacak, verilecek yerine... Ondan sonra, bâkîsi temiz olacak.

Bizim paralarımız da öyle... Paralarımızdan zekâtımızı çıkarmazsak, bu paralar bize de helâl olmaz! Pis oluyor. O pislik, ancak zekâtını vermek suretiyle temiz olur.

Bizim bağlarımız var ya; üzümleri aldıktan sonra, bağcı başlar o dalları kesmeye...

“—Amca! Ne kesiyorsun bunları? Gelecek sene daha bol mahsul alırsın, bırak!”

“—Evlâdım, senin aklın ermez. Bunları kesmezsek, gelecek seneye mahsul vermezler, bize!” der.

Ya sen bu paranın zekâtını vermezsen, gelecek sene bu para bir takım inkırazlara uğrar. Sıfıra düşer, bütün emeklerin... Allah hepimizi affetsin... Şimdi orası başka, o ayrı mes'ele...

Şimdi, gökten yağmur gelmeyince, nasıl ki yerde mahsûl olmuyor. Çöllerde oluyor mu? Arabistan'daki çöllerde bir şey olmaz. Yağmur yağmıyor, çöl... Yağmur, niçin yağmıyor? Çöl orası...

Bir şey aklıma geldi: Abdülkàdir-i Geylânî Hazretleri'nin zamanında bir şeyh efendi,

ziyarete gelmiş Abdülkàdir Geylânî Hazretleri'ni... Çöl bir yerde... Yağmur yağmaya başlamış. Yağmur yağınca, o şeyh efendi demiş ki:

“—Cenâb-ı Hak bu çöllere bu yağmuru niye veriyor ki? Ne lüzum var, burada yağmura... Ot bitmez, bir şey olmaz... Bunu, bizim memleketlere vereydi, bol mahsûl olurdu.” demiş, içinden böyle geçirmiş.

Gitmiş adam. Ayrılırken, Abdülkàdir-i Geylânî Hazretleri demiş ki:

“—Yazık zavallı adama, makamından düştü!” demiş.

“—Neden, ne oldu efendi hazretleri?”

“—Allah-u Tealâ'nın buraya verdiği yağmuru kıskandı. 'Bunu bizim memlekete verseydi.' dedi.” demiş.

Allah-u Tealâ'nın işine ne karışyorsun sen? Çöle de verir, ister buraya da verir. Adam demiş ki:

“—Haberini var mı bundan?” demiş.

“—Yok...” demiş.

“—Aman, gideyim ben buna duyurayım da, tövbe etsin bari!” demiş.

Koşmuş, yetişmiş yolda... Demiş:

“—Abdülkàdir-i Geylânî Hazretleri böyle dedi sizin için. Siz, böyle bir şey geçirmişsiniz, içinizden!”

“—Tövbeler tövbesi...” demiş adam, yatmış yere...

“—İp bağlayın boğazıma, beni sürükleyin! ‘Allah’ın işine karışanların cezası budur.’ deyin!” demiş.

Şimdi, gökten yağmur yağınca, yerde mahsuller oluyor. Gökten gönüle de rahmet-i ilâhi inince, o gönüllerde de envai çeşit mahsuller olur.

Bizim Uludağ’a, büyük dağlarımıza —güzel yeşillikler var— çok yağar. Hele, Hindistan’daki Himalaya dağlarına çok yağmur yağar. Yüksekliğiyle beraber, ağaçlar yağmurları celb ediyor, bir mıknatıs gibi bulutları çekiyor.

Mekke’deydik. Bulutlar üzerimizden geçiyor. Dedim ki:

“—Şimdi yağmur yağacak!”

“—Yok, yağmaz, merak etme!” dediler.

“—Niçin?”

“—Yanımızda büyük dağlar, çeker onları; gider o tarafa...”

Orada bir yer var, hatırıma gelmedi; “Oraya çok yağar.” dediler. Sebebi: Orası yeşillik, Allah-u Teâlâ oraya veriyor.

Bizim gönüllerimize de rahmeti ilâhiyenin inmesi için, Allahu Teâlâ’nın bizi sevmesi lâzım! Bu rahmeti Allah-u Teâlâ ancak sevdiği gönüllere veriyor. Allah-u Teâlâ’nın emrine muhalefet eden, yasaklarından sakınmayan kullarına, bu rahmeti vermez; Arabistan çölüne vermediği gibi... Çöllere vermediği gibi...

Bizim, bir mühendis kardeşimiz vardı. Bu tren yolları yapılırken, orada mühendislik yapmış.

Bütün istasyonları biliyor. Afrika'daki yolları da biliyor... Bazı yerlerden o hacılar gelir, yarı- yarıya telef olurlar. Fakat çocuklar yine omuzlarında, yayan yapıldak gelirler. O çölde, o kadar sıcak; böyle, kamçıyı vursan şimşek fırlar.

Binâen aleyh, oralara yağmur yağmamasının sebebi var, Allah bilir. Bizim gönüllerimize de, rahmet-i ilâhînin gelmemesinin sebebi var:

Şimdi sizin, güzel bir değirmeniniz var. Çok güzel, modern yapmışsınız. Her şeyi yerinde... Ama elektriği yok, suyu da yok... Değirmeni döndürecek su yok, değirmeni çevirecek elektrik de yok! İşe yarar mı, bu değirmen? Yaramaz. Suyu yok, elektriği de

yok... Olmayınca, değirmen dönmez.

Şimdi bizim gönüller de var ama o gönüllerde Allah'a dönüş yok! Kaç tane kim bilir, seksen küsur seneden beri, seksen tane devir geçirmişiz ama hep boşa geçmiş Kadirler... Hep boşa geçmiş! Şimdi, bugün geldi. Yine boşa giderse, vay halimize! Binâen aleyh, aklımızı başımıza alalım da, Allah'ın sevdiği, razı olduğu bir kul olalım!

Binâen aleyh, Allah-u Celle ve A'lâ günde kaç defa gönlümüze nazar ediyor. O gönülde Allah sevgisi varsa, Allah korkusu varsa; oraya rahmetini indiriyor. O gönül gelişiyor, gelişiyor, güzelleşiyor... Çok ma'rifet-i ilâhiyeler hâsıl oluyor kendisinde... Derken, Allah'ın sevgili, bahtiyar kulu olarıktan, dünyadan çekip gidiyor.

Eğer o yoksa, dünyaya bağlanmış bir gönül...
Namazda kusur var, oruçta kusur var... Sâir ibadetler de böyle...

Şimdi Ramazan'da, hepimiz sofuyuz el-hamdü lillâh! Ramazan gittikten sonra, bir adet var memleketimizde; hepsini tavana kaldırırlar, işte o kadar...

“—Bir daha Ramazan gelsin, yine başlayacağız.”
derler.

Olur mu öyle şey? Bu beş vakit namaz, boynumuzun borcu bizim! Allah'ın emridir. Bu emri tutmayan adamın kalbine, Allah rahmetini göndermez. Allah'ın rahmeti gelmeyince de, insan çabalasın; boşu boşuna çabalar, bir fayda olmaz. Allah-u Teâlâ'nın rahmetine mazhariyet, ancak onun emirlerini tuttuktan sonra olur.

Emirlerini tutmak kâfî değil; yasaklarından da sakınmak gerekir. Yasaklardan kaçmak; o da emirdir! Namazı kılmak nasıl emirse; yasaklardan da korunmak, kaçınmak, o da emirdir.

Öyleyse 125 tane büyük günah, kebâir, *Mü'minlere Nasîhatler* kitabında yazılmış. Fakat topu 550 tane, küçükleriyle beraber... Küçük diye geçme! Küçük diye geçme; büyük ve küçük, hatta mekruhlardan bile kaçın!

İmam Muhammed RA diyor ki:

“—Kerhatli olan namazların iadesi de lâzımdır.”

Binâen aleyh, namazlarımızın mekruh olmamasına da dikkat etmek lâzım! Her halimiz

de böyle... Onun için, mutlaka emirlerini tutup, yasaklarından kaçmak lâzım! Bunu yapabilirsek, ne mutlu bize... Yapamazsak, ne yazık bize; tedbirler boşa gider.

Allah hepimizi affetsin... Bu mübarek Kadir hürmetine, sevgili Peygamberimiz'in hürmetine, Kur'an hürmetine; her şeyi, nesi varsa onların hürmetine affetsin de, şu Kadir'in kıymetini bilip, Allah'a iyi sarılan, Allah'ın sevgili bir kulu olmaya çalışan bahtiyarların arasına cümlemizi kabul etsin...

Beraber okuyalım:

اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَجِرْنَا
مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ

(Allâhümme... ahsin... âkıbetenâ... fi'l-umûri... küllihâ... Ve ecirnâ... min hızyi'd-dünyâ... ve azâbi'l-âhireh...)

Bu duayı belle ve bu duayı her gün oku! İnşâallah bu dua kabul olur; bizim de âkıbetimiz hayırlı olur inşâallah!

Li'llâhi teâle'l-fâtihah!

.....

Cümlenizden Allah razı olsun... Cümlemizden de razı olsun... Birçok Kadirlere de, sağlık ve afiyetlerle kavuşmak nasib eylesin...

Es-selâmü aleyküm!

Mehmet Zahid KOTKU

08. 08. 1980 - İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/](#)

[Cuma Sohbetlerine](#)

[PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü